

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 269. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm8052/facsimile.pdf (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Side er Steffens mit kjædelige Søskenbarn, og hele min Uårvikling en Frugt af hans Ord; saa min Forblindelse kan baade synes berist og findes højst naturlig.

Rolig og simpelt vil jeg derfor ogsaa fortælle Dem, hvordan Steffens virkede paa mig, og opfriske, hvad alt synes glemt: at han virkede i det mindste ikke blot paa mig, men endnu langt øjensynligere paa Adam Øhlenschläger, og kjendelig nok paa de fleste Mænd, der siden blev navnkundige for Aand i Danmark; saa er der nogen Aand over os, da før den aabenbar i os med det vingede Ord fra hans Læber, hvis Mage til at lynsaa Folk med aabne Øren jeg aldrig har kendt.

Altsaa, m. H., jeg har fra Begyndelsen forbeholdt mig, midt i Talen om de store Verdens-Begivenheder, stundum at vende tilbage ikke blot til Danmark, der, i Sammenligning med Verdens-Magterne, er »som liden Landsby mod en stor og prægtig Stad«, men ogsaa til min egen Ringhed; fordi nu en Gang Tingene i Verden ikke røre os i Forhold til deres Størrelse, men i Forhold til deres Nærhed, og man er, som vi alle véd, sig selv nærmest. Det har jeg forbeholdt mig, vis paa, at naar jeg ikke var dum nok til at overdrive det, vilde Foredraget derved vinde mere i Livlighed, end det tabte i Anseelse; og ligesom Slaget i Kongedybet ordentlig kaldte mig som Historiker tilbage til Fædernelandet, saaledes maatte Talen om Steffens, om det ellers behøvedes, nøde mig til at minde min egen Bane; ikke fordi jo andre — f. Ex. en af Ørstederne, Biskop Mynster eller Øhlenschläger — meget bedre end jeg kunde skildre Dem den aandelige Tilstand i Danmarks Hovedstad, da Steffens, som falden ned fra Skyerne, pludselig stod midt iblandt os og opleftede sin vældige Røst; skildre Tilstanden, da han kom, og det umiddelbare Indtryk, han gjorde, det kunde de meget bedre, som var baade ældre og anderledes hjemme i Hovedstaden, anderledes nøje forbundne med ham og skikkede

